

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/100/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010183
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010183.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2022 prejednal odvolanie obžalovaného

W. X.,

nar. XX.XX.XXXX vo E., trvale bytom H., O. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/66/2021 zo dňa 25.10.2021 a taktó jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste prepadnutí vecí.

Výroky o vine, o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a o zákaze činnosti v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný W. X. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože dňa 18.07.2021 v čase o 14:25 hod. viedol po požití alkoholických nápojov osobné motorové vozidlo zn. Audi A4 s evidenčným číslom B striebornej farby v B. po ceste I/64 v smere od svetelnej križovatky k čerpacej stanici OMV, kde bol na uvedenej ceste na úrovni čerpacej stanice Slovnaft predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske, pričom pri kontrole bolo zistené, že viedol vozidlo napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske pod č. k. 0T/17/2015 zo dňa 04.09.2015 uložený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke po dobu 67 mesiacov do 02.10.2021 s právoplatnosťou od 17.09.2015 a vykonateľnosťou od 17.09.2015, a taktiež mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske pod č. k. 0T/61/2013 zo dňa 26.11.2013, právoplatným dňa 06.12.2013 uložený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 18 mesiacov, následne bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020 plus s výrobným číslom A409638 kde po vykonaní dychovej skúšky bolo zistené požitie alkoholu, pričom mu bola dňa 18.07.2021 v čase o 14:26 hod. nameraná hodnota 1,16 mg/l alkoholu v dychu, opakovanou dychovou skúškou tým istým prístrojom mu bola dňa 18.07.2021 v čase o 14:50 hod. nameraná hodnota 1,16 mg/l alkoholu v dychu a ďalšou opakovanou dychovou skúškou tým istým prístrojom mu bola dňa 18.07.2021 v čase o 15:10 hod. nameraná hodnota 1,00 mg/l alkoholu v dychu.

Bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), m), 38 ods. 2 a 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 8 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), m), 38 ods. 2, 41 ods. 1 a 61 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. mu bol uložený aj úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol napokon uložený aj trest prepadnutia vecí, a to osobného motorového vozidla zn. Audi A4 Avant, šedej metalízy s ev. č. B O.:D stav km 341 513, množstvo paliva: rezerva, s chýbajúcim ľavým bočným podbehom a 1 ks kľúča od vozidla a osvedčenia o evidencii časť II č. PG XXXXXX, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie čo do výrokov o trestoch. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že súd prvého stupňa mu uložil až tri druhy trestov, pričom doživotný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá je najprísnejší, aký zákon pre tento druh trestu umožňuje. Preto trest o postihnutí jeho osobnej slobody až na 8 mesiacov a zároveň aj o postihnutí jeho majetku prepadnutím jeho vozidla v nemalej hodnote je už v zjavnom nepomere k závažnosti prečinu. Hodnota vozidla je pre neho vysoká, pretože na jeho kúpu si zobral úver, ktorý spláca. Pri uložení doživotného zákazu viesť motorové vozidlá by toto vozidlo mohol aspoň predať a splatiť si tak daný dlh na úvere, ako aj dlhy voči svojim rodičom. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý výrok o treste zrušil a sám rozhodol tak, aby mu za uloženia doživotného trestu zákazu činnosti a nepodmienečného trestu odňatia slobody nebol uložený aj trest prepadnutia vecí, alternatívne aby mu bol uložený miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrval obžalovaný na svojom písomnom návrhu. Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o trestoch), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného bola neprimeranosť uloženého trestu prepadnutia vecí, alebo alternatívne trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku uloženie trestov odôvodnil tak, že trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (ďalej len „trest odňatia slobody“) obžalovanému ukladal preto, že opakovane spáchal úmyselnú trestnú činnosť, a to aj po tom, čo už bol v minulosti odsúdený na takýto trest. Zohľadnil, že obžalovaný už tretíkrát spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., navyiac ignorujúc aj uložený trest zákazu činnosti na dobu určitú. Preto mu z toho dôvodu ukladal aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na doživotie (ďalej len „trest zákazu činnosti“). Napokon uloženie trestu prepadnutia vecí špecifikovaných vo výroku napadnutého rozsudku (ďalej len „trest prepadnutia vecí“) odôvodnil tým, že tieto veci boli použité na spáchanie trestných činov, sú vo výlučnom vlastníctve obžalovaného a ich hodnota nie je v zjavnom nepomere k závažnosti prečinov, a to so zohľadnením najmä už spomínanej recidívy konania obžalovaného.

V zmysle ustálenej súdnej praxe je uložený trest neprimeraný vtedy, ak bol uložený taký druh trestu alebo v takej výmere, ktorá je zrejme v rozpore s hľadiskami určenými v zásadách pre ukladanie trestov podľa § 34 Tr. zák., teda ak je uložený trest v rámci zákonnej trestnej sadzby príliš mierny alebo príliš prísny.

V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest má vyjadrovať napokon aj morálne odsúdenie páchatela trestného činu.

K napadnutým výrokom o trestoch odvolací súd v prvom rade uvádza, že v rámci určovania druhu a výmery trestu súd prvého stupňa správne prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce či poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery, jeho predchádzajúci život, vrátane jeho priestupkovej či trestnej minulosti, ako aj možnosti jeho nápravy.

Na tomto mieste však zároveň odvolací súd dodáva, že v ustanovení § 61 ods. 5 Tr. zák. je zakotvený jeden z najprísnejších trestov zákazu činnosti, a to trest zákazu činnosti na doživotie, ktorý sa uplatní v prípade, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku napriek tomu, že už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil tiež ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený, čo bol i prejednávaný prípad. V prípade ukladania takéhoto trestu zákazu činnosti na doživotie však ide o obligatórnu povinnosť súdu uložiť ho páchatelovi (zásada „trikrát a dost“) bez ohľadu na ďalšie okolnosti prípadu, osobu páchatela a jeho doterajší život či na zahľadanie skorších odsúdení (§ 61 ods. 7 Tr. zák.).

Na druhej strane odvolací súd súčasne uvádza, že uložené tresty odňatia slobody a zákazu činnosti obžalovanému považuje za zákonné, primerané, spravodlivé a schopné splniť účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. aj bez potreby ukladania v poradí tretieho druhu trestu - trestu prepadnutia vecí, i keď bol súdom prvého stupňa uložený s použitím správnych zákonných ustanovení.

Odvolací súd konštatuje, že žiadne ustanovenie Trestného zákona neurčuje súdom automaticky povinnosť v prípade prejednávaného skutku (jeho právnej kvalifikácie) ukladať obžalovanému aj trest prepadnutia vecí, najmä motorového vozidla, ktoré na jeho spáchanie použil. V prípade ukladania tohto druhu trestu sa tak musia vždy zohľadňovať všetky zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák., teda aj tá, že trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3 Tr. zák.).

V tejto súvislosti odvolací súd dospel k záveru, že prezentovaný postoj obžalovaného v prejednávanej veci (urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd prvého stupňa prijal), ako aj uloženie dvoch z najprísnejších druhov trestov u nás - trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom, postihujúceho priamo osobnú slobodu obžalovaného, ako aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke na doživotie (s prihliadnutím aj na jeho vek) bez akejkoľvek možnosti jeho predčasného „skrátienia“, teda inak povedané „trestu absolútneho“ (podľa aktuálneho právneho stavu), významne svedčia v prospech obžalovaného v tom smere, že na jeho prevýchovu už nie je nevyhnutne potrebné pôsobiť ďalším druhom trestu postihujúcim aj jeho majetok. Tento trest by navyiac mohol negatívne poznačiť rodinu a blízke osoby obžalovaného najmä čo do riadneho plnenia jeho vyživovacej povinnosti k maloletej dcére (narodenej v roku 2014), keď predmetné motorové vozidlo by za týmto účelom mohol obžalovaný aj „speňažiť“.

Odvolací súd sa preto nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa (ani so záverečnou rečou prokurátorky na súde prvého stupňa), že na splnenie účelu trestu u obžalovaného je skutočne nevyhnutné aj uloženie trestu prepadnutia vecí. Tento trest posúdil odvolací súd ako neprimeraný a nespravodlivý, resp. uložený v rozpore s hľadiskami určenými v zásadách ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák.

Z týchto dôvodov preto odvolací súd vyhovel odvolaniu obžalovaného tak, že týmto uznesením (keďže sám vo veci nerozhodol) z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste prepadnutia vecí, pričom výroky o vine, o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a o zákaze činnosti v rozsudku súdu prvého stupňa zostali týmto zrušením nedotknuté.

Odvolaciemu súdu sa navyiac nejavilo ako dôvodné zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do miernejšieho ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.